

Sygn. akt I C 1558/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 29 września 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zdrzałka - Szymańska

Protokolant: Anna Gaworska

po rozpoznaniu sprawy na rozprawie w dniu 29 września 2015 roku we W.

sprawy z powództwa E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.

przeciwko G. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego G. G. na swoją rzecz kwoty 519,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, domagając się również kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. umowy o świadczenie usług z dnia 03 marca 2011 roku.

W dniu 20 kwietnia 2015 roku wierzyciel pierwotny – (...) S.A. z siedzibą w W., dokonał przelewu przysługującej mu w stosunku do G. G. wierzytelności na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.. Strona powodowa w uzasadnieniu pozwu wskazała, iż podejmowane były próby dochodzenia niniejszej należności.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się na posiedzeniu wyznaczonym w dniu 29 września 2015 roku pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie ani nie zażądał przeprowadzenia rozprawy pod swoją nieobecność.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 03 marca 2011 roku pozwany G. G. zawarł umowę z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. umowę o świadczenie usług.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług z 03.03.2011r, k. 13 akt .

W dniu 30 lipca 2012 roku została wystawiona nota obciążeniowa nr (...) kopia na kwotę 371,53 zł.

Dowód:

- nota obciążeniowa nr (...) kopia na kwotę 371,53 zł. z 30.07.2012r.r, k. 14 akt.

W dniu 26 kwietnia 2012 roku została wystawiona nota obciążeniowa nr (...) kopia na kwotę 821,53 zł.

Dowód:

- nota obciążeniowa nr (...)/3 (...) kopia na kwotę 821,53 zł. z 26.04.2012r.r, k. 15 akt.

W dniu 17 stycznia 2012 roku został wystawiony dokument sprzedaży nr (...) kopia na kwotę 136,53 zł wraz z rozliczeniem bieżącym za okres od 01 stycznia 2012 roku do 31 stycznia 2012 roku.

Dowód:

- dokument sprzedaży nr (...) kopia na kwotę 136,53 zł. wraz z rozliczeniem bieżącym za okres od dnia 01 stycznia 2012 roku do 31 stycznia 2012 roku - z 17.01.2012r.r, k. 16-17 akt.

W dniu 14 grudnia 2011 roku został wystawiony dokument sprzedaży nr (...)/kopia na kwotę 68,53 zł wraz z rozliczeniem bieżącym za okres od dnia 01 grudnia 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku.

Dowód:

- dokument sprzedaży nr (...)/kopia na kwotę 68,53 zł., wraz z rozliczeniem bieżącym za okres od dnia 01 grudnia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku - z 14.12.2011r, k. 18-19 akt.

W dniu 18 listopada 2011 roku został wystawiony dokument sprzedaży nr (...)/kopia na kwotę 57,75 zł wraz z rozliczeniem bieżącym za okres od dnia 01 listopada 2011 roku do dnia 30 listopada 2011 roku.

Dowód:

- dokument sprzedaży nr (...)/kopia na kwotę 57,75 zł wraz z rozliczeniem bieżącym za okres od dnia 01 listopada 2011 roku do dnia 30 listopada 2011 roku – z 18.11.2011r., k. 20-21 akt.

W dniu 15 czerwca 2015 roku zostało sporządzone zawiadomienie o zmianie wierzyciela umowy zawartej pomiędzy (...) S.A. a G. G. i wystawiono wezwanie do zapłaty.

Dowód:

- zawiadomienie o zmianie wierzyciela z 15.06.2015r., k. 10 akt,

- wezwanie do zapłaty z dnia 15.06.2015 r., k. 11.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o dowody z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 339 § 1 i § 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Z uwagi na fakt, iż pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie ani nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, Sąd na posiedzeniu jawnym w dniu 29 września 2015 roku wydał wyrok zaoczny.

Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (orzeczenie SN z dnia 29 maja 1958 r., I CR 969/57, OSNC 1960, nr 1, poz. 14; wyroki SN: z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 142; z dnia 15 marca 1996 r., I CRN 26/96, OSNC 1996, nr 7-8, poz. 108; z dnia 6 czerwca 1997 r., I CKU 87/97, Prok. i Pr. - wkładka 1997, nr 10, s. 44; z dnia 31 marca 1999 r., I CKU 176/97, Prok. i Pr. 1999, nr 9, s. 30). Jeżeli zatem w świetle przytoczonych przez powoda okoliczności brak podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, Sąd wyrokiem zaocznym oddala powództwo (zob. wyrok SN z dnia 6 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, Biul. SN 1972, nr 10, poz. 178). Zob. szerzej K. W., Wyrok zaoczny oddalający powództwo, (...) 2011, nr 3, s. 36 i n. oraz cytowana tam literatura (Komentarz A. J. do art. 339 k.p.c.). W wyroku z dnia 20.10.1998r. (I CKU 85/98) Sąd Najwyższy wskazał, że niezależnie od wynikającego z art. 339 § 2 k.p.c. domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, Sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, sąd ma obowiązek przeprowadzić postępowanie dowodowe.

Przedstawione przez stronę powodową w niniejszej sprawie dokumenty nie mogły zdaniem Sądu Rejonowego zostać uznane za uzasadniające zgłoszone żądanie. Abstrahując od braku poświadczenia za zgodność z oryginałem oraz braku podpisów na niektórych złożonych dokumentach, wskazać należy, iż nie dowodzą one zasadności roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości.

W niniejszej sprawie, skoro strona powodowa wywodziła zgłoszone roszczenie z cesji wierzytelności, to przede wszystkim winna była wykazać, że doszło do przelewu wierzytelności. Niezbędny był zatem dowód potwierdzający zawarcie umowy, o której mowa w art. 509 k.c., obejmującej cesję konkretnej wierzytelności (tj. wierzytelności przysługującej poprzednikowi strony powodowej względem G. G.). Zważywszy bowiem, że wierzytelność w każdym wypadku jest prawem majątkowym oznaczonym co do tożsamości (polega na uprawnieniu do żądania określonego zachowania od konkretnego dłużnika), by udowodnić skuteczny przelew niezbędne jest wykazanie zawarcia umowy, której przedmiotem jest zbycie konkretnej, dostatecznie precyzyjnie oznaczonej wierzytelności. W niniejszej sprawie dowód taki nie został przedłożony. Wraz z pozwem strona powodowa złożyła szereg dokumentów, jednak żaden z nich nie dowodzi obrotu wierzytelnością przysługującą względem pozwanego i nie potwierdza nabycia tej wierzytelności przez stronę powodową. Podnieść należy, że strona powodowa, jako wywodząca skutki prawne z faktu nabycia wierzytelności w wyniku cesji, winna była przede wszystkim wykazać (zgodnie z treścią art. 6 k.c.), że przelewem objęta została konkretna, dostatecznie sprecyzowana wierzytelność względem pozwanego, brak jest przesłanek do ustalenia następstwa prawnego pomiędzy cedentem a cesjonariuszem. Strona powodowa nie wykazała swego następstwa w zakresie wierzytelności względem pozwanej, nie przedstawiła bowiem dowodu potwierdzającego cesję na jej rzecz wierzytelności względem G. G., tym samym zaś nie wykazała swej legitymacji procesowej czynnej – którą to okoliczność Sąd obowiązany jest badać z urzędu.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar wykazania faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne.

Podnieść należy, iż w świetle art. 339 § 2 k. p. c. wydanie wyroku zaocznego uwzględniającego zgłoszone żądanie możliwe jest wyłącznie w przypadku, gdy zaoferowane przez powoda dowody choćby uprawdopodobniają istnienie i wymagalność roszczenia. W braku takich dowodów sąd nie ma podstaw do przyjęcia, że okoliczności stanowiące podstawę faktyczną powództwa nie budzą wątpliwości. W procesie cywilnym powód nie musi bowiem zgłaszać wniosków dowodowych w sprawie, w takim przypadku ryzykuje jednakże niekorzystnym dlań rozstrzygnięciem. Z

drugiej strony wydanie wyroku zaocznego uwzględniającego żądanie bazujące wyłącznie na podstawie w żaden sposób niezweryfikowanych i gołosłownych twierdzeń powoda naruszałoby przepis art. 339 § 2 k.p.c. Pogląd taki wyraził Sąd Okręgowy we Wrocławiu w wyroku wydanym w sprawie sygn. akt II Ca 18/15 – a Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni go podziela.

Z tych przyczyn powództwo oddalono.

Na oryginale właściwy podpis